

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: J. K.,
bytem

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2022, č. j. MD-12956/2022-160/5,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2022, č. j. MD-12956/2022-160/5, se **zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady **řízení ve výši 9 800 Kč**, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 10. 3. 2022, č. j. MHMP 435952/2022/Hop, kterým byl žalobce shledán vinným ze tří přestupků : podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) za stání dne 20. 9. 2021 bez zřetele na dopravní značení B 28 „Zákaz zastavení a na vyznačené ploše, kde je zakázáno zastavit i stát“ (přestupek A); podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kdy téhož dne řídil motorové vozidlo, aniž by měl u sebe řidičský průkaz (přestupek B); podle § 125c odst. 1

písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu za řízení vozidla, na kterém byly umístěny registrační značky, které vozidlu nebyly přiděleny (přestupek C). Žalobci byl uložena pokuta ve výši 6 000,- Kč a zákaz činnosti na 6 měsíců.

2. Ve vztahu k přestupku C žalobce namítá vady výroku způsobené absencí specifikace registrační značky umístěné na vozidle a neprokázání skutkových zjištění.
3. Dle výroku správního orgánu I. stupně se žalobce přestupku C dopustil tím, že řídil vozidlo tovární značky Chevrolet, reg. značky X, přičemž na přední i zadní straně vozidla byly umístěny tabulky s registračními značkami, které tomuto vozidlu nebyly přiděleny. Lze přisvědčit žalobě, že z výroku není zcela zřejmé, zda uvedené RZ byly značkami umístěnými na vozidle a nebo se jednalo o identifikaci vozidla v souladu evidenčním stavem. Ve spojení s odůvodněním rozhodnutí je případná pochybnost odstraněna, jestliže je uvedeno, že RZ X byla sice dříve předmětnému vozidlu přidělena, avšak po ohlášení jejich odcizení byla vozidlu přidělena RZ X, tudíž ke dni silniční kontroly žalobce řídil vozidlo, na kterém byly umístěny reg. značky k vozidlu již neregistrované. Takové jednání dle soudu naplňuje skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu. Žaloba však namítá, že nebylo prokázáno, že RZ X byla umístěna na vozidle, jestliže v kufru vozidla byl větší počet jiných registračních značek.
4. Žalovaný opřel svůj závěr o prokázání přestupku C o úřední záznam policie ze dne 24. 10. 2021 a záznam policie o postoupení zajištěných dvou kusů RZ X. Dle soudu úřední záznam ze dne 24. 10. 2021 ve spojení se záznamem o postoupení RZ prokazuje pouze to, že RZ X se nacházela ve místě silniční kontroly žalobce, nikoli však že byla daná RZ umístěna na vozidle, pokud na místě bylo několik různých RZ a žalobce umístění RZ X na vozidle popíral již ve správním řízení. Takový závěr však plyne pouze z úředního záznamu policie, nebyl proveden jakýkoliv obrazový záznam, v době silniční kontroly nebyl vyhotoven protokol o oznámení přestupku, ke kterému by se žalobce mohl případně na místě vyjádřit a jeho pasivita při seznámení se se zjištěním policie mohla být dalším podpůrným podkladem. Jediným důkazem má být pouze úřední záznam ze dne 24. 10. 2021, což soud považuje za nedostatečně prokázaný skutkový stav, jak např. uvedl NSS v rozsudku uvedeném v žalobě č. j. 3 As 231/2017 – 49 : *úředním záznamem a oznámením přestupku nelze ve správním řízení samostatně provádět dokazování (viz například rozsudky ze dne 22. 1. 2009 č. j. 1 As 96/2008 - 115, publ. pod č. 1856/2009 Sb. NSS, či ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010 - 73, publ. pod č. 2208/2011 Sb. NSS). Jedná se sice o podklady rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 1 správního řádu, avšak jde o takové podklady, které slouží správnímu orgánu spíše pouze k určení směru dokazování (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2017, č. j. 3 As 155/2016 – 34). Pokud při provádění úředního úkonu nebyl proveden audio/vizuální záznam a okolnosti jeho provádění jsou zpochybňovány, zásadním důkazem o skutkovém stavu věci jsou obvykle svědecké výpovědi osob, které se tohoto úkonu osobně zúčastnily, zejména úředních osob – zde zasahujících strážníků. V případech „tvrzení proti tvrzení“ proto musí rozhodující orgán vždy vyslechnout ony úřední osoby jako svědky (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016 – 30) a nesmí se spokojit jen s oznámením o přestupku a s úředním záznamem. K tomu soud poznamenává, že má velmi rezervovaný postoj k provádění dokazování výsledkem policistů, kteří provádí nesčetné množství silničních kontrol, jakkoli vzhledem k okolnostem v dané věci (typ vozidla, množství RZ a chování žalobce) nelze vyloučit, že by si policisté mohly danou událost pamatovat. V dané věci nic policistům nebránilo, vyhotovit fotografii vozidla nebo videozáznam, jak ostatně učinili jiní policisté u přestupků A a B.*

5. Výše uvedená vada neprokázání deliktního jednání spočívajícím v užívání registrační značky, které vozidlu nebyly přiděleny, resp. již nebyly přiděleny, měla vliv nejen na rozhodnutí o přestupku C, ale i na zákonnost celého rozhodnutí, neboť udělený trest zákazu činnosti i pokuta 6 000,- Kč bylo možné uložit výhradně za přestupek C, nikoli za ostatní přestupky žalobce. Soud proto žalobou napadené rozhodnutí zrušil dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vadu spočívající v nestatečně zjištěném skutkovém stavu – prokázání přestupku C, jakkoli lze mít důvodně za to, že k deliktnímu jednání žalobce došlo, neboť nejsou racionální důvody pro to, aby policie postupovala vůči žalobci účelově, jakkoli měl v kufru vozidla několik různých RZ. České deliktní právo je však postaveno na prokázání viny provedenými důkazy, nikoli na existenci přepokládaného jednání policie.
6. Ohledně přestupku B má soud shodně se žalovaným, že deliktní jednání bylo prokázáno audiovizuálním záznamem silniční kontroly ze dne 5. 10. 2021 (čas 1:00 minuty záznamu), kdy žalobce sám uvedl, že řidičský průkaz nemá, přičemž takové tvrzení odpovídalo i jednání žalobce, jestliže řidičský průkaz policistovi nepředložil. Zákaz sebeobviňování spočívá v tom, že obviněného nelze nutit k přiznání viny např. ve formě ukládání pokuty nebo fikce uznání viny v případě pasivity, neznačí však, že by se obviněný nemohl přiznat k deliktnímu jednání. Jelikož během silniční kontroly nebylo zahájeno správní řízení a policista nemohl předem předpokládat, že se žalobce dopustí přestupku a případně jakého, nebyl policista povinen žalobce poučovat o jeho právu nevypovídat. Soud má určité výhrady k judikatuře uvedené žalobcem ohledně přestupku za porušení povinnosti řidiče dle § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu mít u sebe řidičský průkaz, zejména pokud v posuzované věci je porušení povinnosti žalobce prokázáno. Případná faktická duplicita přestupků má být vykládána tak, aby byly zachovány zásady ukládání trestů, např. zákazu dvojího trestání, nikoli výkladem směřujícím k popření zákonné definici přestupku. Je však na žalovaném, aby u nového rozhodnutí zohlednil možnou judikaturu NSS, jestliže obvykle je ukládána minimální výše pokuty i v souběhu přestupků, přičemž žalobce může znovu využít práva podat žalobu.
7. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu náleží náhrada nákladů oproti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobcem představují zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč, náklady právního zastoupení spočívající v odměně advokáta za 2 úkony [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. – tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu] 3 100 Kč za jeden úkon, celkem 6 200 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a náhradu hotových výdajů v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč [§ 13 odst. 4 téže vyhlášky].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 27. 11. 2024

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce